

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Veronikou Burianovou ve věci

žalobce: **A. M. H. K.**
bytem X
zastoupen JUDr. Matějem Šedivým, advokátem
sídlem Václavské náměstí 831/21, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 7. 2024, č. j. MV-175016-15/SO-2023,
a o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě

takto:

Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě se zamítá.

Odůvodnění:

1. Ministerstvo vnitra jako správní orgán prvního stupně rozhodnutím ze dne 13. 9. 2023, č. j. OAM-14718-25/PP-2022 (dále jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“), podle § 87p odst. 2 a 4 ve spojení s § 87f odst. 1 a 5 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR (dále jen „*zákon o pobytu cizinců*“), zamítlo žádost žalobce o prodloužení doby platnosti pobytové karty, neboť žalobce přestal na území pobývat společně s občanem EU, a stanovilo žalobci lhůtu 60 dnů od právní moci rozhodnutí k vycestování z území ČR. Odvolání žalobce proti prvoinstančnímu rozhodnutí zamítla žalovaná napadeným rozhodnutím, uvedeným v záhlaví tohoto usnesení. Proti napadenému rozhodnutí podal žalobce žalobu ve smyslu § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „*s. ř. s.*“), s níž spojil návrh na přiznání odkladného účinku žalobě.
2. Žalobce návrh na přiznání odkladného účinku žalobě odůvodnil tím, že v ČR pobývá společně se svou dcerou a je v zájmu dítěte, aby jim byl umožněn společný život. Jejich soužití nijak nepoškozuje veřejný zájem. Žalobce dále obecně argumentoval zájmem dítěte na společném životě s rodičem, závazky ČR plynoucími z čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a z preambule a čl. VIII a IX Úmluvy o právech dítěte a odkázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 3. 2. 2009, sp. zn. 10 Ca 139/2007.
3. Žalovaná se podáním ze dne 14. 8. 2024 vyjádřila jak k žalobcovu návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, tak k žalobě samotné. K návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě uvedla, že ve správním řízení bylo prokázáno, že žalobce nepobývá v ČR se svou dcerou. Žalobci tak právními účinky napadeného rozhodnutí nehrozí tvrzená újma. Náležitá ochrana žalobcových procesních práv je zajištěna prostřednictvím žalobcova zástupce a projednávání žaloby se žalobce může účastnit na základě víza k pobytu do 90 dnů. Žalovaná proto navrhla, aby soud žalobě odkladný účinek nepřiznal.
4. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. platí, že soud na návrh žalobce po vyjádření žalované usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

znamenal pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

5. Ustanovení § 73 odst. 3 s. ř. s. stanoví, že přiznáním odkladného účinku se pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.
6. Podle § 73 odst. 4 věty první s. ř. s. soud rozhodne o návrhu na přiznání odkladného účinku bez zbytečného odkladu; není-li tu nebezpečí z prodlení, rozhodne do 30 dnů od jeho podání.
7. Soud v žalobcově věci již jednou rozhodoval. Rozsudkem ze dne 20. 5. 2024, č. j. 62 A 1/2024-34, zrušil rozhodnutí žalované ze dne 13. 12. 2023, č. j. MV-175016-4/SO-2023, a vrátil věc žalované k dalšímu řízení. Nyní napadené rozhodnutí žalovaná vydala právě v návaznosti na zrušující rozsudek zdejšího soudu.
8. I v předcházejícím řízení, vedeném pod sp. zn. 62 A 1/2024, žalobce podal návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. Soud jej usnesením ze dne 1. 2. 2024, č. j. 62 A 1/2024-23, zamítl. Žalobcův nynější návrh na přiznání odkladného účinku žalobě je doslovně totožný s jeho návrhem ve věci sp. zn. 62 A 1/2024. Soud jej proto tímto usnesením opětovně zamítl. Žalobce nemůže očekávat, že soud posoudí jeho návrh odůvodněný týmiž tvrzeními odlišně od dřívějšího posouzení.
9. Soud tak pouze stručně opakuje, že napadeným rozhodnutím ve spojení s prvoinstančním rozhodnutím není žalobci uložena definitivní povinnost opustit území ČR, žalobce netvrdil ani neosvědčil specifické individuální okolnosti odůvodňující přiznání odkladného účinku žalobě, neboť nijak konkrétně nespecifikoval kvalitu vzájemného vztahu a soužití s dcerou, Úmluva o právech dítěte se na žalobcovu dceru vzhledem k jejímu věku nevztahuje a rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 3. 2. 2009, sp. zn. 10 Ca 139/2007 soud jemu dostupnými vyhledávacími prostředky nedohledal; i kdyby tento rozsudek měl obsah citovaný žalobcem, nepředstavovaly by tam uvedené obecné závěry důvody pro přiznání odkladného účinku žalobě, neboť soud do práv žalobce nijak nezasáhl. Totéž lze uvést k odkazu žalobce na čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Soud nepovažuje za účelné opětovně podrobně vyvracet žalobcova návrhová tvrzení, a proto žalobce i žalovanou odkazuje na body 11 až 14 již vzpomínaného usnesení č. j. 62 A 1/2024-23, kde žalobcovu argumentaci již jednou podrobně vypořádal.
10. Soud z výše uvedených důvodů nepovažoval za splněnou již první podmínku pro přiznání odkladného účinku žalobě, a proto se nezabýval splněním další podmínky. Soud tedy žalobcovu návrhu nevyhověl, neboť nebyly kumulativně naplněny obě zákonné podmínky, a odkladný účinek žalobě nepřiznal (§ 73 odst. 2 s. ř. s.).
11. O náhradě nákladů řízení, které případně vznikly v souvislosti s návrhem na přiznání odkladného účinku žalobě, rozhodne soud až v rozhodnutí, jímž bude řízení o věci samé skončeno (srov. § 145 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 64 s. ř. s. a § 61 odst. 1 s. ř. s.).
12. Závěrem soud dodává, že rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

Poučení:

Proti tomuto usnesení je kasační stížnost nepřipustná [§ 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.].

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

Plzeň 26. srpna 2024

JUDr. Veronika Burianová v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.